

Arrest

nr. 54 822 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 25 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Servische staatsburger te zijn en afkomstig te zijn uit Zemun, gemeente Belgrado. U bent van Roma-origine, maar u ondervond nooit problemen omwille van uw origine.

In 2005 werd uw broer, R.(...) O.(...), ervan beschuldigd zijn stiefzoontje van 2 jaar te hebben gedood. Hij werd samen met de grootvader (S.(...) M.(...)) en de moeder (S.(...) M.(...)) van het kind veroordeeld tot 12 jaar opsluiting.

Na de opsluiting en de veroordeling van uw broer kreeg u problemen met de vader van het kind, V.(...) M.(...), zijn familie en vrienden. Zo werden u en uw gezin geconfronteerd met S.(...) K.(...), de vrouw van de broer van V.(...), en haar kinderen, die jullie intimideerden en uitdaagden. Op 1 juli 2007 ontstond een gevecht tussen S.(...) K.(...), uw moeder en uw partner. S.(...)'s kinderen hadden zich naakt aan uw moeder vertoond, waarna uw moeder S.(...) op het ongepaste gedrag van haar kinderen

had geweest. Vervolgens ontstond een fysiek dispuut tussen uw moeder, S(...), uw partner en S(...)'s zoon. De politie werd erbij gehaald en de zaak werd aan de rechtbank overgemaakt. Ook u werd ervan beschuldigd betrokken partij te zijn, doch tijdens de rechtszitting werd u vrijgesproken omdat u een alibi had.

S(...) K(...) diende in 2007 of 2008 een klacht in tegen u bij de politie wegens verkrachting. Nadat u zich bij het politiekantoor had aangeboden om te getuigen, werd u twee dagen vastgehouden en hardhandig ondervraagd. Uw ondervragers wilden u de verkrachting laten bekennen. U weigerde te bekennen en vermits er geen bewijzen waren, werd u na twee dagen zonder meer vrijgelaten. U had volgens uw verklaringen een alibi voor het tijdstip van deze verkrachting, waardoor deze beschuldiging niet de minste grond van waarheid bezat.

In september of oktober 2009 werd S(...) M(...), de grootvader van de vermoorde jongen, in de gevangenis door medegevangenen vermoord.

U meent dat V(...) M(...) de opdrachtgever van de moord was.

In december 2009 kreeg u om 10 uur 's avonds het bezoek van V(...) M(...), zijn broer S(...) en nog een derde onbekende persoon. Ze boden u aan om buiten verder te praten, wat u weigerde. Gedurende een halfuur werd u door V(...) M(...) uitgescholden en verbaal aangevallen. Toen V(...) 's telefoon overging, vertrokken ze.

Na dit machtsvertoon was u zo bang geworden dat u besliste het land te verlaten.

U beschouwde hierna de hele situatie als bloedwraak. Als gevolg hiervan heeft uw partner u verlaten.

Op 24 februari 2010 hebt u samen met uw minderjarige dochter, K(...), het land verlaten.

Jullie reisden legaal en kwamen op 25 februari 2010 in België aan. Uw drie andere minderjarige kinderen bevonden zich op dat moment reeds in België.

U vroeg hier asiel aan op 2 maart 2010.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 29 oktober 2008, uw rijbewijs, uitgereikt op 11 oktober 2004, uw Servische paspoort, uitgereikt op 24 juli 2009, uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 8 november 1989 te Zemun, uw Servische nationaliteitsbewijs, uitgereikt te Zemun op 22 juli 2009, de vier geboorteaktes van uw kinderen, uitgereikt op 26 november 2009 (1) en 1 december 2009 (3) te Belgrado, de vier Servische paspoorten van uw kinderen, uitgereikt op 9 juni 2009 (1) en 7 december 2009 (3), de schoolattesten van uw kinderen, het nationaliteitsbewijs van uw zoon, Robert, uitgereikt op 26 november 2009 te Belgrado, de geboorteakte van uw broer, uitgereikt op 9 november 1989 te Zemun, het vonnis van de arrondissementsrechtbank te Belgrado inzake uw broer, d.d. 28 december 2006; het beroep tegen dit vonnis, het vonnis n.a.v. de klacht tegen uw partner en moeder, d.d. 29 december 2008, twee enveloppes en internetartikelen over de doodslag waarvoor uw broer als mededader werd veroordeeld."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat, wat betreft uw bewering als zou het bloedwraak betreffen (gehoor CGVS pp. 5, 11), u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk in een bloedwraak te zijn verwickeld.

Inzake bloedwraak, kan bescherming pas worden verleend wanneer de bloedwraak inhoudt dat leden van een familie/clan leden van een andere familie/clan naar het leven staan, door het stellen van daden van wraak overeenkomstig een klassieke, historische code (wet) van eer en gedrag.

Hoewel in voormalige Joegoslavië bloedwraak nog actueel is, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, dat bloedwraak in het voormalige Joegoslavië een typisch etnische Albanese aangelegenheid is. De Slavische volkeren uit voormalig Joegoslavië passen de traditie van bloedwraak, gebaseerd op gewoonterecht dat in de 15de eeuw werd neergeschreven in de (Albaneestalige) Kanun van Lekë Dukagjini, niet in het minst toe. Bloedwraak gaat gepaard met strikte regels en gebruiken. Zo houdt bloedwraak onder meer in dat alle mannelijke familieleden van de dader van het feit dat aanleiding gaf tot de bloedwraak, worden geviseerd.

U beweerde evenwel u dat uw vrouw en kinderen door uw belagers werden geviseerd (gehoor CGVS p. 9).

Dit stemt niet in het minst overeen met de traditie van bloedwraak, waarbij vrouwen en kinderen uitdrukkelijk van wraak worden uitgesloten.

Overigens dient bij de beoordeling van een feit als zijnde al dan niet bloedwraak, eveneens rekening te worden gehouden met de vraag of de oorsprong en gevolgen van de bloedwraak (zo die er al zijn) door de maatschappij worden gezien als conform aan de traditionele principes van de bloedwraak of veeleer als wraak voor louter gemeenrechtelijke criminele feiten.

Gezien de traditie van bloedwraak de Slavische Servische bevolking volkomen vreemd is, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de door u aangehaalde problematiek door de maatschappij zal worden gezien als conform aan de traditionele principes van bloedwraak.

Aldus dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde feiten, namelijk dat de vader van het vermoorde kind wraak op u wil nemen wegens de moord door uw broer op zijn zoon, van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn.

U heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met V.(...) M.(...) geen of onvoldoende beroep kon of zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen zou de politie hebben samengewerkt met V.(...) M.(...) en zou de politie leugens noteren in hun documenten. U insinueerde bovendien dat de politie betaald werd door de tegenpartij om u op te pakken en u telkens lastig te vallen, omdat u telkens er een incident plaatsvond, als schuldige werd aangewezen (gehoor CGVS pp. 6, 9-10).

U kon deze feiten evenwel niet in het minst objectiveren, integendeel.

Hoewel u zou zijn opgepakt op verdenking van verkrachting, kon u na het aantonen van uw alibi zonder meer beschikken en bleef de zaak voor u zonder enig verder gevolg (gehoor CGVS p. 9). Hoewel u eveneens in beschuldiging werd gesteld n.a.v. de feiten van juli 2007, waarbij uw moeder en uw partner in een gevecht verwickeld geraakte met S.(...) K.(...), werd u door de rechtbank vrijgesproken van alle schuld (gehoor CGVS p. 6).

Aldus kan uw bewering dat u geen hulp kan krijgen van de Servische autoriteiten, meer nog, dat de Servische autoriteiten u bewust viseren omdat zij worden betaald door V.(...) M.(...) (gehoor CGVS p. 9), niet zonder meer worden weerhouden.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt bovendien dat er vooruitgang gemaakt wordt op het vlak van de hervorming van de Servische justitie en dat er tevens vooruitgang is betreffende de onafhankelijkheid van de justitie.

Zo wordt er steeds meer geijverd voor een efficiënte justitie. In dit verband werden in december 2008 een aantal wetten aangenomen die ondermeer de "High Judicial Council" (Hoge Raad voor Justitie) en de "State Prosecutorial Council" hervormen. Het gaat hier om instellingen die verantwoordelijk zijn voor de verkiezing en promoties van rechters en openbare aanklagers. Tevens werden nieuwe criteria gedefinieerd betreffende de benoemingsprocedure van deze rechters en openbare aanklagers. Door deze maatregelen wordt de politieke invloedssfeer binnen de justitie ingeperkt, wat de onafhankelijkheid ervan verhoogt.

Er zijn weliswaar nog steeds mogelijkheden tot verbetering van de onafhankelijkheid van de Servische justitie. Toch blijkt uit de beschikbare informatie dat anno 2010 in Servië ernstige maatregelen worden genomen om eventueel machtsmisbruik en/of machtsoverschrijding van de verschillende overheden tegen te gaan. Zo werd de functie van Ombudsman gecreëerd met de bedoeling de rechten van de burger te waarborgen en de overheidsinstelling te controleren. Deze instelling wordt overigen door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia" ondersteund. DE OSCE zet tevens haar schouders onder diverse projecten om de rule of law, de efficiëntie en de onafhankelijkheid van de Servische justitie te garanderen en te verhogen.

Ten slotte zijn er op dit terrein eveneens verschillende NGO's actief die wettelijke bijstand verlenen. Zo beoogt het Lawyers' Committee For Human Rights (YUCOM) de internationale standaarden voor een eerlijke rechtsgang te verdedigen waardoor de fundamentele mensenrechten en vrijheden gerespecteerd worden en biedt de organisatie wettelijke bijstand ondermeer aan slachtoffers van mensenrechtenschendingen.

Ik meen ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Daarenboven blijken uw problemen met V.(...) M.(...) van louter lokale aard te zijn.

U verklaarde dat u uitsluitend in Zemun, een wijk van Belgrado, werd lastiggevallen door V.(...) M.(...) en dat u nooit elders in Servië problemen had (gehoor CGVS p. 12).

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich omwille van de door u beweerde problemen in Zemun niet elders in Servië zou kunnen vestigen. U verklaarde immers dat u ten gevolge van uw problemen nog drie maanden in Jabucki Rit hebt gewoond bij uw familie en dat u er geen problemen kende (gehoor CGVS p. 12).

Toen u gevraagd werd of u niet elders in Servië kon gaan wonen, antwoordde u, als ze zouden weten dat u in België was, ze u hier zouden komen zoeken. Uit het voorgaande blijkt echter dat ze u zelfs niet zijn komen zoeken toen u nog in Jabucki Rit woonde, wat volgens uw verklaringen toch dichtbij Belgrado is (gehoorverslag CGVS p. 12).

Uw bewering dat ze u ook in België zouden komen zoeken stemt hiermee dan ook niet overeen en is een louter vermoeden dat niet is gebaseerd op enig objectief gegeven.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs, paspoort, geboorteakte, nationaliteitsbewijs, de geboorteaktes, paspoorten, schoolattesten van uw kinderen, het nationaliteitsbewijs van uw zoon Robert en de geboorteakte van uw broer bevestigen uw identiteit, reisweg en nationaliteit, evenals de identiteit en nationaliteit van uw kinderen en uw broer. Deze feiten staan evenwel niet ter discussie.

Het vonnis van de rechtbank, het hoger beroep en de internetartikelen bevestigen dat uw broer beschuldigd en veroordeeld is voor doodslag op D.(...) M.(...), de zoon van V.(...) M.(...) en dat uw broer hiertegen in beroep is gegaan. Ook deze feiten worden op zich niet betwist.

Het vonnis n.a.v. de klacht tegen uw moeder en partner toont aan dat er een conflict is geweest tussen uw familieleden en S.(...) K.(...), dat uw moeder en partner tot een boete werden veroordeeld en dat u werd vrijgesproken. Ook deze feiten worden door mij niet betwist.

Deze documenten kunnen de vaststellingen in bovenstaande beslissing echter geenszins wijzigen. “

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 november 2010 aan dat de vooruitgang van de onafhankelijkheid en de hervorming van de Servische Justitie, zoals gesteld in de bestreden beslissing, niet blijkt uit een groot aantal nieuwe stukken die hij bij zijn verzoekschrift voegt en waaruit juist meer politiegewelddaden en de afhankelijkheid van de justitie van de politieke overheid blijkt.

Verzoeker verwijst naar “de website van Servië op 16.09.2009”, naar een artikel “Le policier suspendu menace les journalistes” van 13.10.201, naar een artikel “Le policier a admis avoir poignardé un jeune homme” van 18.11.2010, naar een artikel van “Serbia net” van 16.07.2010, naar een artikel “La police a brutalement battu les filles” van 06.05.2010, naar een artikel uit de krant “Vesti” van 16.07. 2010 en uit de krant “Kurir” van 26.07.2010. Verzoeker legt ook foto's neer betreffende brutale verwondingen door politieambtenaren. Verder verwijst verzoeker ook naar een bericht van Google en besluit dat deze alarmerende berichten precies het tegenovergestelde getuigen van de door de commissaris-generaal aangehaalde algemeenheden. Verzoeker laat gelden dat deze bronnen wel degelijk de aangeklaagde feitelijkheden die hij persoonlijk heeft ondergaan net zoals vele anderen “objectiveren”.

Verzoeker wijst er op dat wat betreft zijn vrees om slachtoffer te worden van bloedwraak, zijn verklaringen niet door de commissaris-generaal werden tegengesproken. Hij laat gelden dat het feit dat bloedwraak niet met de Slavisch-Servische traditie overeenstemt, geen motief is om de door hem ondergane bedreigingen en feitelijkheden te negeren. Of bloedwraak al dan niet overeenstemt met een bestaande traditie bij de Albanezen uit Albanië of Albanofonen uit Kosovo, ondermijnt volgens verzoeker geenszins de geloofwaardigheid van zijn verklaringen die volgens hem ook niet worden betwist, noch tegengesproken.

Verzoeker stelt dat zijn vrees voor vervolging berust op objectiveerbare elementen en aangezien hij slachtoffer is geworden van politiebataliteiten hij geen daadwerkelijke en efficiënte hulp of bescherming heeft gekregen van zijn nationale autoriteiten.

Aangaande de lokale aard van zijn problemen, verwijst verzoeker naar het feit dat hij verklaard heeft dat de plaats waar hij gedurende drie maanden probleemloos verbleef, door niemand gekend was zodat hij er uiteraard ook geen problemen kon tegenkomen.

Hij verwijst naar het desbetreffende onderdeel van het verhoorverslag van 28 april 2009 en haalt de vragen aan van de commissaris-generaal en de antwoorden die hij heeft gegeven en besluit dat zijn verklaringen, precies, coherent, duidelijk en ontegenstrijdig zijn.

Hij stelt verder dat het bestaan van een ombudsman "*met mooie bedoelingen*" niet volstaat om de vrees voor vervolging te vermijden vooral gezien in september of oktober 2009 de grootvader van de vermoorde jongen vermoord is door medegevangenen.

Verzoeker vreest hetzelfde lot te zullen ondergaan ingeval van terugkeer naar Servië en wijst er op dat verweerder geen enkel element aanhaalt waaruit zou blijken dat zijn beweringen niet met de waarheid stroken. Hij verwijst naar de UNHCR Gids waarin volgens hem onder punt 42 wordt gesteld dat de vrees voor vervolging aannemelijk is indien de asielzoeker op redelijke wijze kan aantonen dat het leven voor hem ondraaglijk geworden is om redenen die vallen onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie, in casu etnische redenen.

Verzoeker stelt dat dit hier het geval is en het tegenovergestelde niet werd bewezen. Hij stelt betreffende het niet neerleggen van een klacht, dat er door de commissaris-generaal geen rekening werd gehouden met zijn psychologische profiel daar waar hij verklaarde angst te hebben voor verergering.

Dat hij gedurende drie maanden probleemloos bij zijn familie in Jabucki heeft kunnen blijven, is volgens verzoeker louter te danken aan het feit dat hij er zich schuilhield en dat niemand wist waar hij verbleef.

Verzoeker poneert dat de loutere verwijzing naar internationale informatiebronnen niet om individuele problemen te negeren; alle afwijkende internationale informatiebronnen wegen volgens verzoeker niet op tegen de zwaarwichtige feitelijkheden en de etnische haat die hem verplichtten zijn land te ontvluchten.

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal minstens rekening had moeten houden met alle elementen, inbegrepen de reële toestand in zijn land rekening had moeten houden, gelet op zijn verplichting rekening te houden met alle voorhanden elementen ter zake alsook met inbegrip van de reële toestand in het herkomstland. Door dit niet te doen werd de zorgvuldigheidsplicht geschonden en er sprake is van een manifeste appreciatievergissing.

Hij vraagt van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, . Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te

toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verweerder stelt volgens de Raad terecht dat zo verzoeker middels krantenartikels en websites, bepaalde incidenten citeert, deze de stelling van de commissaris-generaal gebaseerd op informatie toegevoegd aan het administratief dossier, namelijk dat er vooruitgang gemaakt wordt op het vlak van de hervorming van de Servische justitie en dat er tevens vooruitgang is betreffende de onafhankelijkheid van de justitie, niet weerlegt.

Zo werd gesteld in verband met een efficiënte justitie, dat in december 2008 een aantal wetten werden aangenomen die ondermeer de "High Judicial Council" (Hoge Raad voor Justitie) en de "State Prosecutorial Council" hervormen. Het gaat hier om instellingen die verantwoordelijk zijn voor de verkiezing en promoties van rechters en openbare aanklagers.

Tevens werden nieuwe criteria gedefinieerd betreffende de benoemingsprocedure van deze rechters en openbare aanklagers. Door deze maatregelen wordt de politieke invloedssfeer binnen de justitie ingeperkt, wat de onafhankelijkheid ervan verhoogt. Er zijn weliswaar nog steeds mogelijkheden tot verbetering van de onafhankelijkheid van de Servische justitie.

Toch blijkt uit de beschikbare informatie dat anno 2010 in Servië ernstige maatregelen worden genomen om eventueel machtsmisbruik en/of machtsoverschrijding van de verschillende overheden tegen te gaan. Zo werd de functie van Ombudsman gecreëerd met de bedoeling de rechten van de burger te waarborgen en de overheidsinstelling te controleren. Deze instelling wordt overigen door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia" ondersteund. De OSCE zet tevens haar schouders onder diverse projecten om de rule of law, de efficiëntie en de onafhankelijkheid van de Servische justitie te garanderen en te verhogen. Ten slotte zijn er op dit terrein eveneens verschillende NGO's actief die wettelijke bijstand verlenen. Zo beoogt het Lawyers' Committee For Human Rights (YUCOM) de internationale standaarden voor een eerlijke rechtsgang te verdedigen waardoor de fundamentele mensenrechten en vrijheden gerespecteerd worden en biedt de organisatie wettelijke bijstand ondermeer aan slachtoffers van mensenrechtenschendingen.

Verzoeker toont niet aan dat er heden in Servië sprake is van systematische vervolging of het lijden van ernstige schade, overeenkomstig artikel 48/5 van voormelde wet van 15 december 1980, tengevolge gebrekkige werking van de verschillende overheden, justitie en politiediensten.

De incidenten gepubliceerd in de pers en aangehaald door verzoeker, doen echter geen afbreuk aan de vaststellingen gemaakt ten aanzien van zijn persoonlijk asielrelaas.

Zo kon verzoeker in zijn concreet geval, niet aannemelijk maken dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de lokale en/of hogere autoriteiten voor bescherming. Verzoeker insinueerde dat de politie betaald werd om hem op te pakken en telkens lastig te vallen maar hoewel verzoeker zou zijn opgepakt op verdenking van verkrachting, kon hij na het aantonen van een alibi zonder meer beschikken en bleef de zaak voor hem zonder enig verder gevolg (zie het verhoorverslag, p. 9).

Hoewel verzoeker eveneens in beschuldiging werd gesteld n.a.v. de feiten van juli 2007, waarbij zijn moeder en zijn partner in een gevecht verwickeld geraakten met S. K., werd verzoeker door de rechtbank vrijgesproken van alle schuld (zie het verhoorverslag, p. 6).

De commissaris-generaal stelde dan ook terecht van oordeel te zijn dat de bewering van verzoeker dat hij geen hulp kan krijgen van de Servische autoriteiten, meer nog, dat de Servische autoriteiten hem bewust viseren omdat zij worden betaald door V. M. (zie het verhoorverslag, p. 9), niet kan worden aanvaard. Terecht wordt ook gesteld dat ofschoon verzoeker zou zijn geconfronteerd met de corruptie van de lokale politie, dit nog niet betekent dat hij voor zijn problemen geen beroep zou kunnen doen op andere, hogere Servische autoriteiten.

Waar verzoeker stelt dat zijn verklaringen omtrent zijn vrees om slachtoffer te worden van bloedwraak niet tegengesproken werden door de commissaris-generaal, antwoordt deze laatste met reden in zijn nota dat het feit dat verzoeker tijdens het afleggen van zijn verklaringen niet werd tegengesproken, niet kan worden beschouwd als een instemming met hetgeen hij verklaart.

Zoals uit de geciteerde passages in het verzoekschrift duidelijk blijkt is aan verzoeker ruimschoots de kans gegeven om de elementen van zijn asielrelaas op omstandige wijze en zonder onderbreking uit een te zetten. Er bestaat evenwel geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat gezien de procedure voor het Commissariaat-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve.

Op de stelling van verzoeker dat de figuur van de bloedwraak al dan niet zou overeenstemmen met de Slavisch-Servische traditie, geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen zijnde de

concreet ondergane bedreigingen en feitelijkheden, antwoordt de commissaris-generaal terecht dat naast de vaststelling dat hoewel in voormalige Joegoslavië bloedwraak nog actueel is, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat bloedwraak in het voormalige Joegoslavië een typisch etnische Albanese aangelegenheid is. De Slavische volkeren uit voormalig Joegoslavië passen de traditie van bloedwraak, gebaseerd op gewoonterecht dat in de 15de eeuw werd neergeschreven in de (Albaneestalige) Kanun van Lekë Dukagjini, niet in het minste toe. Bloedwraak gaat gepaard met strikte regels en gebruiken. Zo houdt bloedwraak onder meer in dat alle mannelijke familieleden van de dader van het feit dat aanleiding gaf tot de bloedwraak, worden gevisieerd.

De bewering van verzoeker dat zijn vrouw en kinderen door zijn belagers werden gevisieerd, stemt volgens de commissaris-generaal niet in het minst overeen met de traditie van bloedwraak, waarbij vrouwen en kinderen uitdrukkelijk van wraak worden uitgesloten.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing terecht dat *“Overigens dient bij de beoordeling van een feit als zijnde al dan niet bloedwraak, eveneens rekening te worden gehouden met de vraag of de oorsprong en gevolgen van de bloedwraak (zo die er al zijn) door de maatschappij worden gezien als conform aan de traditionele principes van de bloedwraak of veeleer als wraak voor louter gemeenrechtelijke criminele feiten. Gezien de traditie van bloedwraak de Slavische Servische bevolking volkomen vreemd is, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de door verzoeker aangehaalde problematiek door de maatschappij zal worden gezien als conform aan de traditionele principes van bloedwraak.”*

Op de bewering van verzoeker dat hij voor zijn vervolging geen beroep kon doen op de autoriteiten, wijst de Raad er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming; van een asielzoeker mag inderdaad worden verwacht dat hij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Naast de verwijzing naar enkele incidenten waarvoor verzoeker door de Servische autoriteiten werd vrijgesproken verwijst de commissaris-generaal bijkomend naar internationale informatiebronnen aangaande de hervorming van de Servische justitie en de onafhankelijkheid van justitie.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij geen pogingen heeft ondernomen om nationale bescherming- van de lokale en/of hogere autoriteiten- te verkrijgen, ook al had hij hiertoe enkele malen de gelegenheid.

Dergelijke handelwijze faalt om aan te tonen dat de overheid in verzoekers land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput in eigen land en niet aannemelijk kan maken waarom hij geen beroep deed op zijn nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden.

De uitleg van verzoeker dat hij geen problemen kende in Jabucki Rit omdat hij daar ondergedoken leefde, klinkt zeer zwak; verweerder laat gelden dat dit een wijk is niet ver van de wijk waar verzoeker problemen zou gekend hebben en de vaststelling dat zelfs de moeite niet werd gedaan om verzoeker daar op te sporen, leidt tot het besluit dat verzoeker zich niet in de onmogelijkheid bevindt om zich elders in Servië te vestigen.

Waar verzoeker aanvoert dat het bestaan van een ombudsman met mooie bedoelingen niet volstaat om een vrees voor vervolging te vermijden, zeker nu in de gevangenis in september of oktober 2009 een moord is gepleegd op de grootvader van de vermoorde jongen, merkt de Raad op dat verzoeker dit voor het eerst in zijn verzoekschrift vermeldt en dit bovendien op geen enkele manier objectiveert of concreet maakt. De Raad volgt het besluit van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet kan rekenen op de bescherming van de nationale overheden, in acht genomen de verklaringen van verzoeker dat hij tot twee maal toe werd vrijgesproken door de rechtbank en anderzijds gelet op de informatiebronnen die zich in het administratief dossier bevinden aangaande de onafhankelijkheid van de Servische justitie.

Nergens in de bestreden beslissing wordt trouwens gesteld dat louter en alleen door het bestaan van een ombudsman een vrees voor vervolging kan vermeden worden.

De klacht van verzoeker dat geen rekening gehouden werd met zijn psychologisch profiel is een gratuite bewering die op geen enkel element in het administratief steun vindt; trouwens er blijkt niet dat verzoeker tijdens zijn verhoor zelf verwezen heeft naar zijn psychologische toestand en de invloed daarvan op zijn verklaringen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers asielrelaas op zijn persoonlijke merites beoordeeld werd.

In acht genomen van wat voorafgaat heeft de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van het artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, niet aannemelijk maakt. De vluchtelingenstatus kan niet worden toegekend. Er is in hoofde van de commissaris-generaal geen sprake van een manifeste appreciatievergissing.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten beroept als deze die hij aanvoert in zijn asielaanvraag. Gezien hij het bestaan van deze feiten niet aannemelijk maakt, kan er ook niet worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade als voorzien in artikel 48/4, §2, a. en b. van voormelde wet.

Verzoeker voert ook geen andere elementen aan waaruit zou kunnen worden besloten tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet. Er is in hoofde van de commissaris-generaal geen sprake van een manifeste appreciatievergissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker werd opgeroepen voor een verhoor op 28 april 2010, dat hij tijdens dit verhoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Servo-Kroatische taal machtig is. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE